

עב:

**עין משפט
גור מוצה**

לה א מיי פיה מנהל
וידיה הלכה ד קמח
עשן סב טושיע חיה טי
גד טפין ג;
לו ב מיי פיה מנהל
גידושן הלכה יד קמח
עשן ג טושיע אהיפ טי
קמח טפי טו;
לו ג מיי פיה מנהל ודיה
הלכה ג קמח עשן סב
טושיע טי טי טי טי טי;

תוספות ר"ד

דון לאפקין מרר יוסי
דאמר זבנו של שטר
טוביה עליו: תרג"י הרי
זה גיטת מהיום אם
שתי מחולי: זה העמד
ההלך בשטר והלה ונת
אוטרך אותו אם חמת
חולי הראשון מה הרי
זה נט ואם לאו אינו
נט: אמר רב הונא גיטו
כמתנתו מה פתחתו את
עמד חורן אף גיטו אם
פירש חורן: טי מחנתו
הריב ולא פירש אף הרי
אם פטר מחולי פתחתו
כשלה הונא דרין ודל נתן
אלא פתחת מיתה לא אם
ירביא אף גיטו נטי אע"פ
דריב לה כמתנתו ולא פיר
אלא פתח לה אלא ע"ד
שיטה לא ע"ד שיבירא

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

אי א"ר יוסי בעל פה...
הוא מקטל בדבורו הוכחה זמן השטר כיון
שאין כתוב בו מהיום: **לרבא** פשיטא י"ח.
מכאן קשה
על רש"י דפי' גיש נוחלין (גי' קול).
בהקבלה מהו פ"י אם מעויל הקבלה
לרין ופי' רש"י היינו דלמ' כ"י יוסי
והכל משמע דקטר רבא כ"י יוסי
ואורי' דהסם מייירי צדין כתוב זמן
בשטר וממוקם כ"י יוסי:
אמר רב הונא גיטו כמתנתו מה
פתחתו כ"י פירש"י ור"ח

מה מתנתו כפינו מרע בלא שום תנאי
חוזר אף גיטו נטי אם עמד חוזר
ממילא בלא שום תנאי ומסיק דרבה
ורבא לא ק"ל הא דרב הונא דינין
דלס עמד חוזר ופי' מיתה היו גיטא
אמרי יז גט לאחר מיתה כמו מתנה
שאנייה חלה עד לאחר מיתה כמו כן גט
ואין להקשות לפירושו דינין דנקטס
אם עמד חוזר מה לרין במתני'
למיתת מה מהיום אם מה מעשיו אם
נתן בנקטס נמי היו כמתנתו וכמעשיו
דלמיתתו לאשמועינן איהו לטון משמע
מהיום ואיהו לאחר מיתה אבל קשה
דלמיתתו הולך שמואל לתמן בנט
שכיכי מרע לקמן בפרקין (דף ע"ה):
אם ימות יהי גט נט ולא לאו יהי
גט כיון דנקטס נמי חוזר אם עמד
ומיהו י"ל דשמואל לא סבר כרב
הונא אלא כרבה ורבא ומיהו קשה
דהא אמרי' בלחיהו נקח (ב"מ דף סו.)
ההוא שריע מרע דכתב גט לדניתהו
איתנה אמרה ליה דניתהו אמאי קא
מיתנתה אי קיימת דיין אלא וקאמר
דפטומי מילי יניהו ופירין פשיטא
ואמאי פשיטא איהו רב הונא אית ליה
הכא אם עמד חוזר ע"כ נראה לר"ח
שכ"מ שנתן גט ולא התנה דלס עמד
אינו חוזר ולא דמי לתנתה שכ"מ דלס
עמד חוזר דמתנה איהו חלה כלל
אלא לאחר מיתה אבל גט חל ממיס
דדעו שישול מיד הלך אינו חוזר
אם לא פירש וגיטו כמתנתו דקאמר
רב הונא אומר ר"ח דמתקאמר גיטו
ולא קאמר גט שכ"מ משמע דקאי
אמתני' דמהיום אם מת מחולי זה
וקאמר מה מתנתו אפילו בלא תנאי
אם עמד חוזר אף גיטו כמתנאי אם
עמד חוזר ממילא שאין כאן עוד תנאי
כיון דעמד אע"פ ששוב חוזר ונפל
באותו חולי הראשון ומת רבה ורבא
לא סבירא להו הא דרב הונא דלפי'
עמד והלך בלא משענת כיון דשוב
מת מאותו חולי אינו חוזר והוא גט
דאי לא היו גט אע"פ שמת מאותו
חולי יאמרו שאין תנאי החולי הוא
גורס אע"פ שהתנה שהרי מת זה
מאותו חולי אלא מיתה גורמת ולכן
לא היו גט כשעמד יוש גט לאחר
מיתה אבל השתה דעמד אינו חוזר כיון
דמת מאותו החולי יאמרו שתנאי החולי

בעל פה כגון גבי גט
גיטין א"ר יוסי כ"ד
למה לרבי
הוא מקטל בדבורו הוכחה זמן השטר כיון
שאין כתוב בו מהיום: **לרבא** פשיטא י"ח.
מכאן קשה
על רש"י דפי' גיש נוחלין (גי' קול).
בהקבלה מהו פ"י אם מעויל הקבלה
לרין ופי' רש"י היינו דלמ' כ"י יוסי
והכל משמע דקטר רבא כ"י יוסי
ואורי' דהסם מייירי צדין כתוב זמן
בשטר וממוקם כ"י יוסי:
אמר רב הונא גיטו כמתנתו מה
פתחתו כ"י פירש"י ור"ח

על פה כגון גבי גט
גיטין א"ר יוסי כ"ד
למה לרבי
הוא מקטל בדבורו הוכחה זמן השטר כיון
שאין כתוב בו מהיום: **לרבא** פשיטא י"ח.
מכאן קשה
על רש"י דפי' גיש נוחלין (גי' קול).
בהקבלה מהו פ"י אם מעויל הקבלה
לרין ופי' רש"י היינו דלמ' כ"י יוסי
והכל משמע דקטר רבא כ"י יוסי
ואורי' דהסם מייירי צדין כתוב זמן
בשטר וממוקם כ"י יוסי:

מה מתנתו כפינו מרע בלא שום תנאי
חוזר אף גיטו נטי אם עמד חוזר
ממילא בלא שום תנאי ומסיק דרבה
ורבא לא ק"ל הא דרב הונא דינין
דלס עמד חוזר ופי' מיתה היו גיטא
אמרי יז גט לאחר מיתה כמו מתנה
שאנייה חלה עד לאחר מיתה כמו כן גט
ואין להקשות לפירושו דינין דנקטס
אם עמד חוזר מה לרין במתני'
למיתת מה מהיום אם מה מעשיו אם
נתן בנקטס נמי היו כמתנתו וכמעשיו
דלמיתתו לאשמועינן איהו לטון משמע
מהיום ואיהו לאחר מיתה אבל קשה
דלמיתתו הולך שמואל לתמן בנט
שכיכי מרע לקמן בפרקין (דף ע"ה):
אם ימות יהי גט נט ולא לאו יהי
גט כיון דנקטס נמי חוזר אם עמד
ומיהו י"ל דשמואל לא סבר כרב
הונא אלא כרבה ורבא ומיהו קשה
דהא אמרי' בלחיהו נקח (ב"מ דף סו.)
ההוא שריע מרע דכתב גט לדניתהו
איתנה אמרה ליה דניתהו אמאי קא
מיתנתה אי קיימת דיין אלא וקאמר
דפטומי מילי יניהו ופירין פשיטא
ואמאי פשיטא איהו רב הונא אית ליה
הכא אם עמד חוזר ע"כ נראה לר"ח
שכ"מ שנתן גט ולא התנה דלס עמד
אינו חוזר ולא דמי לתנתה שכ"מ דלס
עמד חוזר דמתנה איהו חלה כלל
אלא לאחר מיתה אבל גט חל ממיס
דדעו שישול מיד הלך אינו חוזר
אם לא פירש וגיטו כמתנתו דקאמר
רב הונא אומר ר"ח דמתקאמר גיטו
ולא קאמר גט שכ"מ משמע דקאי
אמתני' דמהיום אם מת מחולי זה
וקאמר מה מתנתו אפילו בלא תנאי
אם עמד חוזר אף גיטו כמתנאי אם
עמד חוזר ממילא שאין כאן עוד תנאי
כיון דעמד אע"פ ששוב חוזר ונפל
באותו חולי הראשון ומת רבה ורבא
לא סבירא להו הא דרב הונא דלפי'
עמד והלך בלא משענת כיון דשוב
מת מאותו חולי אינו חוזר והוא גט
דאי לא היו גט אע"פ שמת מאותו
חולי יאמרו שאין תנאי החולי הוא
גורס אע"פ שהתנה שהרי מת זה
מאותו חולי אלא מיתה גורמת ולכן
לא היו גט כשעמד יוש גט לאחר
מיתה אבל השתה דעמד אינו חוזר כיון
דמת מאותו החולי יאמרו שתנאי החולי

מסורת הש"ס

(א) כתיבתו: כן ונקמן טו:
ע"י (ב) (ג) כתיבתו: כן
נקמן טו: ופ"י (ד) תוספתא
פ"ה (ה) תוספתא פ"ה
פ"ה קידושין טו: ונקמן
טו: (ז) נקמן טו:
(ח) לפי טו, (ו) גיל רבי
מת, (ז) ש"ך למטר,
וה"ל לפי טו.

הגהות רב"ח

(א) רב"ח ר"ה על משנתו
וכי ובהא אמר אה מתי
מתנא:

מוסף רש"י

הרי זה גיטך אם לא
באתי בו אינו גט, ואם
אין לו גיט זקוקה ליטם
(כתיבות ב) דכיון דלא
חזר מעשיו, ששעל לחזר
י"ב חדש איהו גט, ויכיר פת
בתוך הזמן וצריכה ליטם
(לדמות טו) דהא לא חזר
שיעור גט אלא גט י"ב
חדש, והוא ככר פת ואם
יכול לגרש חזקה ליטם
אין לו ק"י, אבל אי חזר
מעשיו איהו גט אם לא חזר
באחי עד י"ב חדש וזאת
בתוך כך היא גט ואיהו
זקוקה ליטם (טו' דל).
החזירה
להינשא, בלא חליצה
להיאם דלא לא חזר
(כתיבות ב) דלפי על גב
דלא חזר מעשיו, מתוך
דאמר מעשיו דמת,
למה חזר מעשיו קאמר
לה (לדמות טו) בי רבא
דשורו מישאח, שמתן על
עובדי כוכבים, ויכיר ר'
איהו גט ואיהו גיטו
האחזקתי, כן גט של
רביע הקדוש, דלאמרין
במתנתו ע"י (ז) מתקמין
ואולי ר' יהודה נשיאה
אכתפייה דר' שמאלאי טי
(לדמות טו) כ"י יוסי
דאמר זבנו של שטר
מוכחין עליו, לא למה
נכתב זמנו לחיות אם לא
להדיע שמיס הכתיבה
והתפירה הוא מנרשה אם
לא יבא לחיות זמן, הלך
אמר' דלא סבירא דהי גיטן
מהיום אם לא באתי טי
מתוך דמת מהיום טי
(כתיבות ב) מהיום
ולאחזר מיתה גט ואינו
גט, דלא רש"י ותוסף
רש"י לפי טו.